

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
สำเนาหนังสือต่างๆ

ที่ ทม 2002/๒๕๔๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ด.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

14 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอเชิญ นายแพทย์ทรงสิทธิ์ อุดมสิน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชลบุรี

ด้วยนางน้ำฝน วุฒิสินธุ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย-จิต-สังคมบำบัด (Matrix
Program) ต่อพฤติกรรมและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกยาเสพติด ในความควบคุมดูแล
ของ รศ.ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทัศน์ีย์ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นายแพทย์ทรงสิทธิ์ อุดมสิน เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ นายแพทย์ทรงสิทธิ์ อุดมสิน เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบเครื่องมือของนิสิตในครั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ที่ ทม 2002/3550

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

14 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายแพทย์สุชาติ ศรีทิพย์ชิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำขอวิจัยวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางน้ำฝน วุฒิสินธุ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย-จิต-สังคมบำบัด (Matrix
Program) ต่อพฤติกรรมและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกยาเสพติด ในความควบคุมดูแล
ของ รศ.ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทัศน์ย์ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ที่ ทม 2002/3๐๐/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

14 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำขอวิจัยวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางน้ำฝน วุฒิสินธุ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย-จิต-สังคมบำบัด (Matrix
Program) ต่อพฤติกรรมและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกยาเสพติด ในความควบคุมดูแล
ของ รศ.ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทัศน์ีย์ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ที่ ทม 2002/๓๐๐๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

14 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายแพทย์ทรงสิทธิ์ อุดมสิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงข้อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางน้ำฝน วุฒิสินธุ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย-จิต-สังคมบำบัด (Matrix
Program) ต่อพฤติกรรมและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกยาเสพติด ในความควบคุมดูแล
ของ รศ.ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทัศน์ีย์ ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ที่ ทม 2002/3058

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

๑1 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลธัญญรักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางน้ำฝน วุฒิสินธุ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย-จิต-สังคมบำบัด (Matrix
Program) ต่อพฤติกรรมและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกยาเสพติด ในความควบคุมดูแล
ของ รศ.ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์ ประธานกรรมการ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้ติดยาบ้าและครอบครัวของผู้ติดยาบ้า ที่เข้ารับการบำบัดรักษาเสพติดแบบ
ผู้ป่วยนอก จำนวน 60 คน โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่
20 - 26 ธันวาคม 2544

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ที่ ทม 2002/ 3059

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

๒/ ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางน้ำฝน วุฒิสินธุ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย-จิต-สังคมบำบัด (Matrix
Program) ต่อพฤติกรรมและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกยาเสพติด ในความควบคุมดูแล
ของ รศ.ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์ ประธานกรรมการ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้ติดยาบ้าและครอบครัวของผู้ติดยาบ้า ที่เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดแบบ
ผู้ป่วยนอก จำนวน 60 คน โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่
20 - 26 ธันวาคม 2544

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ที่ ทม 2002/ ๖๐๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

๒๔ ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางน้ำฝน วุฒิสินธุ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย-จิต-สังคมบำบัด (Matrix
Program) ต่อพฤติกรรมและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกยาเสพติด ในความควบคุมดูแล
ของ รศ.ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทธิสนธิ์ ประธานกรรมการ มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน
เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้ติดยาบ้า และครอบครัวของผู้ติดยาบ้า ที่เข้ารับ
การบำบัดรักษาแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย-จิต-สังคมบำบัด โดยผู้วิจัยจะขออนุญาต
เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 24 ธันวาคม 2544 ถึงวันที่ 17 พฤษภาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ที่ ทม 2002/ ๖๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ค.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

๔๔. ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางบ่อ
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางน้ำฝน วุฒิสินธุ์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย-จิต-สังคมบำบัด (Matrix
Program) ต่อพฤติกรรมและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกยาเสพติด ในความควบคุมดูแล
ของ รศ.ดร.ม.ร.ว.สมพร สุภัสสรัญ ประธานกรรมการ มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน
เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้ติดยาบ้า และครอบครัวของผู้ติดยาบ้า ที่เข้ารับ
การบำบัดรักษาตามรูปแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย-จิต-สังคมบำบัด โดยผู้วิจัยจะขออนุญาต
เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 24 ธันวาคม 2544 ถึงวันที่ 17 พฤษภาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
ลงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ
แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกยาบ้า
แบบประเมินทัศนคติของครอบครัวต่อกระบวนการเลิกยาบ้า

1. นายสุชาติ ตีรทิพย์คุณ	ผู้อำนวยการศูนย์บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดขอนแก่น
จังหวัดขอนแก่น
2. นายทรงสิทธิ์ อุดมสิน	นายแพทย์ประจำแผนกจิตเวช โรงพยาบาลชลบุรี
จังหวัดชลบุรี
3. นายสมคิด บุญเรือง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการ
แนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ม.ร.ว.สมพร สุทัศน์ีย์	รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
5. นางแก้วตา คณะวรรณ	รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ข

แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการไม่เสพยาบ้า
แบบประเมินทัศนคติของครอบครัวต่อกระบวนการเลิกยาบ้า
ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ตัวอย่าง ของแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองที่จะไม่เสพยาบ้า

ชื่อ-สกุล.....อายุ.....ปี การศึกษา.....

ตอนที่ 1 การประเมินภาวะกระตุ้นหรือล่อใจให้ไปใช้ยาบ้า ข้อความข้างล่างนี้เป็นสถานการณ์ที่ชักนำบางคนให้ไปใช้ยาบ้า อยากทราบว่าในแต่ละสถานการณ์ต่อไปนี้ กระตุ้นหรือล่อใจให้ท่านไปใช้ยาบ้าได้ในระดับใด ขอให้ท่านตอบคำถามต่อไปนี้ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน โดยที่ท่านสามารถเลือกตอบได้ 5 ระดับ ดังนี้ (วิธีทำขอให้ท่านวงกลมรอบตัวเลขในช่องที่ท่านเลือก)

- 5 = กระตุ้นหรือล่อใจมากที่สุด
- 4 = กระตุ้นหรือล่อใจมาก
- 3 = กระตุ้นหรือล่อใจพอประมาณ
- 2 = ไม่ค่อยกระตุ้นหรือล่อใจนัก
- 1 = ไม่กระตุ้นหรือล่อใจเลย

ในสถานการณ์ต่อไปนี้กระตุ้น หรือล่อใจให้ท่านอยากใช้ยาบ้ามากน้อยเพียงใด

1. เมื่อฉันมีการทุกข์ทรมานเพราะการหยุดเสพยาบ้าหรือมีอาการถอนพิษจากการเสพยาบ้า	1	2	3	4	5
2. เมื่อฉันมีอาการปวดศีรษะ	1	2	3	4	5
3. เมื่อฉันรู้สึกเศร้าหรือเสียใจ	1	2	3	4	5
4. เมื่อฉันอยู่ในช่วงวันหยุดพักผ่อน และต้องการที่จะผ่อนคลาย	1	2	3	4	5
5. เมื่อฉันเป็นกังวลเกี่ยวกับคนบางคน	1	2	3	4	5
6. เมื่อฉันอยากลองใช้ยาบ้าอีกครั้ง เพื่อดูว่ามีอาการอะไรเกิดขึ้น	1	2	3	4	5
7. เมื่อฉันกำลังถูกเพื่อน ๆ ของให้เสพยาบ้า	1	2	3	4	5
8. เมื่อฉันฝันว่าได้ลองเสพ	1	2	3	4	5
9. เมื่อฉันต้องการที่จะทดสอบพลังจิตของฉันว่าฉันสามารถเอาชนะยาบ้าได้	1	2	3	4	5
10. เมื่อฉันมีความวิตกกังวล	1	2	3	4	5
11. เมื่อฉันรู้ว่าร่างกายของฉันต้องการหรือกระหายที่จะเสพยาบ้า	1	2	3	4	5
12. เมื่อฉันรู้สึกเหนื่อยล้า	1	2	3	4	5
13. เมื่อฉันมีความเจ็บปวดทางร่างกายหรือได้รับบาดเจ็บ	1	2	3	4	5
14. เมื่อฉันรู้สึกซัดเซไม่สบายใจจนแทบระเบิดออกมา	1	2	3	4	5
15. เมื่อฉันเห็นคนกำลังเสพยาบ้าอยู่	1	2	3	4	5
16. เมื่อฉันรู้สึกว่าฉันทำอะไรล้วนแต่ล้มเหลวผิดพลาด	1	2	3	4	5
17. เมื่อเพื่อนที่ฉันเคยใช้ยาร่วมกับเขาจะยื่นค้ายขอให้เสพยาบ้า	1	2	3	4	5
18. เมื่อฉันรู้สึกโกรธอยู่ในใจ	1	2	3	4	5
19. เมื่อฉันได้พบกับตัวกระตุ้นให้ไปใช้ยาบ้า อย่างกระทันหันโดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน	1	2	3	4	5
20. เมื่อฉันรู้สึกตื่นเต้นหรือกำลังสนุกสนานอยู่กับเพื่อน ๆ	1	2	3	4	5

ตอนที่ 2 การประเมินการรับรู้ความสามารถของตนที่จะหลีกเลี่ยงไม่ไปเสพยาบ้า ข้อความข้างล่างนี้เป็นสถานการณ์ที่ชักนำบางคนให้ไปใช้ยาบ้า อยากทราบว่าในแต่ละสถานการณ์ต่อไปนี้ ท่านคิดว่าท่านสามารถหลีกเลี่ยงไม่ไปเสพยาบ้ามากน้อยเพียงใด ขอให้ท่านตอบคำถามต่อไปนี้ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน โดยที่ท่านสามารถเลือกตอบได้ 5 ระดับ ดังนี้ (วิธีทำขอให้ท่านวงกลมรอบตัวเลขในช่องที่ท่านเลือก)

- 5 = สามารถหลีกเลี่ยงมากที่สุด
- 4 = สามารถหลีกเลี่ยงมาก
- 3 = สามารถหลีกเลี่ยงพอประมาณ
- 2 = ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้บางครั้ง
- 1 = ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เลย

ในสถานการณ์ต่อไปนี้ท่านคิดว่าท่านสามารถหลีกเลี่ยง ไม่ไปเสพยาบ้าได้มากน้อยเพียงใด

1. เมื่อฉันมีการทุกข์ทรมานเพราะการหยุดเสพยาบ้าหรือมีอาการถอนพิษจากการเสพยาบ้า	1	2	3	4	5
2. เมื่อฉันมีอาการปวดศีรษะ	1	2	3	4	5
3. เมื่อฉันรู้สึกเศร้าหรือเสียใจ	1	2	3	4	5
4. เมื่อฉันอยู่ในช่วงวันหยุดพักผ่อน และต้องการที่จะผ่อนคลาย	1	2	3	4	5
5. เมื่อฉันเป็นกังวลเกี่ยวกับคนบางคน	1	2	3	4	5
6. เมื่อฉันอยากลองใช้ยาบ้าอีกครั้ง เพื่อดูว่ามีอาการอะไรเกิดขึ้น	1	2	3	4	5
7. เมื่อฉันกำลังถูกเพื่อน ๆ ของให้เสพยาบ้า	1	2	3	4	5
8. เมื่อฉันฝันว่าได้ลองเสพ	1	2	3	4	5
9. เมื่อฉันต้องการที่จะทดสอบพลังจิตของฉันว่ามันสามารถเอาชนะยาบ้าได้	1	2	3	4	5
10. เมื่อฉันมีความวิตกกังวล	1	2	3	4	5
11. เมื่อฉันรู้ว่าร่างกายของฉันต้องการหรือกระหายที่จะเสพยาบ้า	1	2	3	4	5
12. เมื่อฉันรู้สึกเหนื่อยล้า	1	2	3	4	5
13. เมื่อฉันมีความเจ็บปวดทางร่างกายหรือได้รับบาดเจ็บ	1	2	3	4	5
14. เมื่อฉันรู้สึกอัดอั้นไม่สบายใจจนแทบระเบิดออกมา	1	2	3	4	5
15. เมื่อฉันเห็นคนกำลังเสพยาบ้าอยู่	1	2	3	4	5
16. เมื่อฉันรู้สึกว่าฉันทำอะไรล้วนแต่ล้มเหลวผิดพลาด	1	2	3	4	5
17. เมื่อเพื่อนที่ฉันเคยใช้ยาร่วมกับเขาจะยื่นคดยให้เสพยาบ้า	1	2	3	4	5
18. เมื่อฉันรู้สึกโกรธอยู่ในใจ	1	2	3	4	5
19. เมื่อฉันได้พบกับตัวกระตุ้นให้ไปใช้ยาบ้า อย่างกระหึ้นหันโดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน	1	2	3	4	5
20. เมื่อฉันรู้สึกตื่นเต้นหรือกำลังสนุกสนานอยู่กับเพื่อน ๆ	1	2	3	4	5

แบบประเมินทัศนคติของครอบครัวของผู้รับการบำบัดรักษาต่อกระบวนการเลิกยาบ้า

แบบวัดทัศนคติของครอบครัวของผู้รับการบำบัดรักษาต่อกระบวนการเลิกยาบ้า				
ชื่อ - สกุล.....อายุ.....ปี การศึกษา.....				
ให้ท่านตอบคำถามให้ตรงกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตัวเอง โดยสามารถเลือกตอบได้ 4 ระดับ				
(ให้กาเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความที่ท่านเลือกให้ตรงกับความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของท่านเอง)				
4= เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
3= เห็นด้วย				
2= ไม่เห็นด้วย				
1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
ข้อความ	1	2	3	4
1. ผู้ติดยาบ้า ที่ไม่สามารถเลิกเสพยาบ้าได้เป็นบุคคลที่ควรช่วยเหลือ				
2. การเสพยาบ้าซ้ำ ย่อมเป็นสิ่งที่เกิดได้ในกระบวนการบำบัดรักษา				
3. การกลับไปเสพยาบ้าซ้ำ เป็นการทำลายความไว้วางใจของครอบครัวที่มีต่อเขาให้หมดสิ้นไป				
4. ถ้าคนในครอบครัวที่ติดยาบ้ามีอาการหนักหน่วงเนื่องจากอาการหยุดเสพยาบ้าจนสามารถอดทนและยอมรับได้				
5. ฉันควรเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาบ้าในระหว่างเวลาที่พยายามเลิกยาบ้า				
6. ฉันจะพุดคุยกับผู้ติดยาบ้ามากกว่าการเพิกเฉยหรือแสดงความไม่ใส่ใจ				
7. ฉันจะไม่กังวลเกี่ยวกับการเสพยาบ้าซ้ำ จนมีพฤติกรรมคอยจ้องจับผิดเป็นประจำ				
8. ฉันคิดว่า การติดยาบ้าเป็นโรคทางสมองชนิดหนึ่ง				
9. ฉันจะรับฟัง และพยายามเข้าใจถึงความยากลำบากในการเลิกยาบ้า				
10. ฉันจะบอกความรู้สึกต่างๆ ของฉันให้ผู้ติดยาบ้าทราบ				
11. ฉันจะทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับผู้ติดยาบ้าเพราะฉันคิดว่าเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีและมีผลต่อการหยุดการเสพยาบ้า				
12. ฉันคิดว่า คนในครอบครัวมีส่วนร่วมในกระบวนการเลิกยา				
13. คนในบ้านควรหยุดดื่มสุรา เพราะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดอาการอยากเสพยาบ้า				
14. การให้กำลังใจผู้ติดยาบ้า มีผลดีต่อกระบวนการเลิกยา				
15. ฉันจะบอกความต้องการของฉันให้ผู้ติดยาบ้าทราบว่าฉันต้องการให้เขาเลิกเสพยา				
16. ฉันคิดว่า ถ้าครอบครัวมีความสุขจะมีผลกำบังกั้นการกลับไปเสพยา				
17. เมื่อมีข้อขัดแย้งขึ้นในครอบครัวฉันจะพุดคุยกับผู้ติดยาบ้ามากกว่าการโต้เถียง				
18. ฉันคิดว่า ผู้ติดยาบ้าก็เหมือนคนธรรมดาทั่วๆ ไป				
19. ฉันคิดว่า การไม่ตำหนิผู้ติดยาบ้าเมื่อมีการเสพยาซ้ำเป็นเรื่องที่ควรทำ				
20. ฉันจะมีสติแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดในครอบครัวเพราะมีผลต่อการหยุดเสพยาบ้า				

ตารางที่ 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการ
ไม่เสพยาบ้า ตอนที่ 1 การประเมินภาวะกระตุ้นหรือล่อใจให้ไปเสพยาบ้า

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	5.3447
2	5.5528
3	1.9737
4	13.1436
5	2.9600
6	5.6148
7	2.1682
8	4.1871
9	7.4836
10	2.2914
11	3.4383
12	4.5003
13	3.3257
14	8.2393
15	2.4670
16	3.5912
17	2.0000
18	2.0666
19	2.7643
20	4.0007

ค่า Reliality = .8911

ตารางที่ 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการ
ไม่เสพยาบ้า ตอนที่ 2 การประเมินภาวะความมั่นใจว่าจะไม่ไปเสพยาบ้า

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	4.4382
2	3.6704
3	4.2066
4	4.6324
5	5.3333
6	2.3971
7	5.4529
8	5.4529
9	4.8666
10	4.6047
11	6.3510
12	7.0721
13	4.3904
14	4.6244
15	3.6866
16	7.2842
17	5.9084
18	6.0820
19	7.3000
20	4.0898

ค่า Reliality = .9221

ตารางที่ 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดทัศนคติของครอบครัวผู้ติดยาบ้า ต่อกระบวนการเลิกยาบ้า

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	3.2404
2	1.8152
3	3.0024
4	3.3269
5	3.4171
6	3.8135
7	1.8292
8	2.3946
9	3.0553
10	2.1607
11	2.8244
12	2.9661
13	3.4171
14	3.8135
15	1.8712
16	3.2115
17	5.9157
18	2.1607
19	2.0180
20	2.7056

ค่า Reliality = .8587

ภาคผนวก ค

โปรแกรมการบำบัดรักษาผู้ติดยาบ้าแบบผู้ป่วยนอก
ตามรูปแบบกาย – จิต - สังคมบำบัด

โปรแกรมการบำบัดรักษาผู้ติดยาบ้าแบบผู้ป่วยนอก ตามรูปแบบกาย - จิต - สังคมบำบัด

สัปดาห์ที่	วัน จันทร์	วันอังคาร	วันพุธ	วันพฤหัสบดี	วันศุกร์	อาทิตย์
1-4		14.00 – 15.00 น. การฝึกทักษะการ เลิถยาระยะเริ่มต้น (4 ครั้ง) 15.00 – 16.30 น. การฝึกทักษะ การป้องกันกรกลับ ไปเสพยาบ้าซ้ำ (4 ครั้ง)		14.00 – 15.00 น. การฝึกทักษะการ เลิถยาระยะเริ่มต้น (4 ครั้ง) 15.00 – 16.30 น. การฝึกทักษะ การป้องกันกรกลับ ไปเสพยาบ้าซ้ำ (4 ครั้ง)		9.00 – 11.30 น. การให้ความรู้กลุ่ม ครอบครัว (4 ครั้ง)
5-16		15.00 – 16.30 น. การฝึกทักษะ การป้องกันกรกลับ ไปเสพยาบ้าซ้ำ (12 ครั้ง)		15.00 – 16.30 น. การฝึกทักษะ การป้องกันกรกลับ ไปเสพยาบ้าซ้ำ (12 ครั้ง)		9.00 – 11.30 น. การให้ความรู้กลุ่ม ครอบครัว (6 ครั้ง)

การปรึกษารายบุคคล (individual counselling)

การปรึกษารายบุคคล เป็นกิจกรรมแรกที่ผู้บำบัด ผู้รับการบำบัดและครอบครัวพบกัน เพื่อทำความเข้าใจในการเข้ารับการบำบัด โปรแกรมประกอบด้วยกิจกรรมภาคบังคับ 9 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 ถึง 9 ครั้งที่ 10 เป็นเรื่องการวิเคราะห์การเสพยา จะทำในกรณีที่มีการเสพยา การบำบัดรายบุคคลจะทำสัปดาห์ละ 1 ครั้งในสัปดาห์ที่ 1 ถึง 8 และครั้งที่ 9 จะทำในสัปดาห์ที่ 13 ถึง 16 มีรายละเอียดของโปรแกรม ดังนี้

ครั้งที่ 1 เรื่องข้อตกลงและคำยินยอมในการรักษา

เป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้รับการบำบัด ครอบครัว และผู้บำบัด เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการสร้างให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกระบวนการรักษาอย่างต่อเนื่อง พิจารณาผลกระทบของพฤติกรรมกรเสพยาที่มีอยู่ในปัจจุบัน การสร้างความเข้าใจของโปรแกรมการบำบัดรักษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับความคาดหวังของทั้ง 3 ฝ่าย คือ ผู้รับการบำบัด ครอบครัว และผู้บำบัด และการลงนามของผู้รับการบำบัดและครอบครัวเพื่อทราบถึงข้อผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตาม

ครั้งที่ 2 เรื่องการหยุดใช้ยาและการจัดตารางเวลาประจำวัน

เพื่อให้ผู้รับการบำบัดและครอบครัวได้ทราบถึงวิธีการหยุดใช้ยาและระยะต่างๆ ของกระบวนการเลิกยา จะช่วยให้ผู้รับการบำบัดและครอบครัวได้ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นบ้างตลอดการบำบัดรักษา ทำความเข้าใจเรื่องการจัดตารางประจำวันและการติดตามในปฏิทิน จะช่วยให้ผู้รับการบำบัดดำเนินชีวิตอย่างมีแบบแผนและภาคภูมิใจในความสำเร็จ

ครั้งที่ 3 สารกระตุ้นประสาทและเพศสัมพันธ์

ให้ผู้รับการบำบัดมีโอกาสได้พูดคุยเรื่องเพศสัมพันธ์ในทางที่ถูกต้อง เพราะพฤติกรรมทางเพศเป็นสิ่งที่กระตุ้นที่ก่อให้เกิดปัญหาในระหว่างการบำบัดรักษาและเป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดอาการอยากยา ผู้รับการบำบัดต้องค้นหาและหลีกเลี่ยงตัวกระตุ้นที่ทำให้อยากยา

ครั้งที่ 4 เรื่องฝันเกี่ยวกับการเสพยาระหว่างการเลิกยา

เพื่อให้ผู้รับการบำบัดเข้าใจเกี่ยวกับความฝันในระยะเลิกยาว่าเป็นกระบวนการปกติในสมอง และอาจเป็นสัญญาณเตือนว่าจะเกิดการกลับไปใช้ยาอีก การกำหนดกิจกรรมทางเลือกเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับความรู้สึกอยากเสพยาที่เกิดหลังจากการฝันเกี่ยวกับการเสพยา ก่อนจบกลุ่มผู้รับการบำบัดรักษาจะต้องสรุปว่าตนเองอยู่ในระยะใดของการเลิกยา

ครั้งที่ 5 เรื่องการพบทวนสถานภาพของผู้รับการบำบัด

ให้ผู้รับการบำบัดได้ทบทวนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการไปเสพยาซ้ำ มีแนวทางในการปรับปรุงตนเองและเกิดแรงจูงใจในการไม่กลับไปเสพยาซ้ำ ความสำเร็จในการป้องกันการเสพยาซ้ำขึ้นอยู่กับทบทวนหัวข้อการป้องกันการเสพยาซ้ำ เช่น การออกกำลังกาย การพักผ่อนหย่อนใจ อาการอยากยา สัมพันธภาพกับผู้อื่น ตลอดการรักษา การอภิปรายปัญหาและให้คำแนะนำในการปรับปรุงตัว ช่วยให้ผู้รับการบำบัด มีแรงจูงใจในการไม่กลับไปเสพยาซ้ำ

ครั้งที่ 6 เรื่องระยะฝ่ออุปสรรค

ให้ผู้รับการบำบัดตระหนักถึงความคิด อารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมที่ จะเกิดในระยะฝ่ออุปสรรค การได้ประเมินและทำความเข้าใจเกี่ยวกับระยะฝ่ออุปสรรค จะช่วยให้ผู้รับการบำบัดได้ตระหนักถึงความรู้สึก การรับรู้และพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นในระยะฝ่ออุปสรรค ว่าเป็นเรื่องปกติในกระบวนการรักษา รวมทั้งเป็นสัญญาณอย่างหนึ่งว่าเกิดความก้าวหน้าในการรักษา

ครั้งที่ 7 เรื่องการสนับสนุนจากครอบครัว

ส่งเสริมให้ความร่วมมือช่วยเหลือที่มีต่อผู้รับการบำบัด ในแต่ละระยะของกระบวนการเลิกยา มีความเข้าใจและเอื้ออาทรต่อกัน ประเมินการช่วยเหลือสำหรับสมาชิกครอบครัว และหาข้อปรับปรุงแนวทางการช่วยเหลือของครอบครัวที่มีต่อผู้รับการบำบัด

ครั้งที่ 8 เรื่องอารมณ์และการเลิกยาเสพติด

ให้ผู้รับการบำบัดมีความเข้าใจเกี่ยวกับอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ที่มีผลต่อการติดยาเสพติด ยาเสพติดจะเปลี่ยนวิธีคิดที่มีผลต่ออารมณ์และพฤติกรรมของบุคคลและมีผลกระทบต่อกระบวนการเลิกยา ในด้านอารมณ์และความรู้สึกนั้น ให้ผู้รับการบำบัดสามารถแยกแยะบททวน และค้นหาอารมณ์ที่มีอิทธิพลต่อตนเอง รวมทั้งการจัดการกับอารมณ์ และควบคุมพฤติกรรมได้จะช่วยให้กระบวนการรักษาได้ผลดี

ครั้งที่ 9 เรื่องการประเมินภายหลังการบำบัด

เพื่อประเมินแนวโน้มการกลับไปติดยาซ้ำภายหลังการบำบัดรักษาของผู้เข้ารับการบำบัด การประเมินภายหลังการบำบัดเป็นการประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยเฉพาะการกำหนดเป้าหมาย ขั้นตอนที่จะกระทำและลงมือปฏิบัติการประเมินดังกล่าวจะบอกผลของการบำบัดว่าเป็นเช่นไร การกลับไปใช้ยาจะมีเหตุการณ์ที่บ่งบอกก่อนเสมอ ในกรณีผู้เข้ารับการบำบัดมีแนวโน้มกลับไปติดยา การวิเคราะห์เหตุการณ์ในการกลับไปใช้ยาจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนแผนการรักษา

ครั้งที่ 10 การวิเคราะห์การติดยาซ้ำ (ทำเฉพาะกรณีที่มีการติดยาซ้ำ)

ให้ผู้รับการบำบัดวิเคราะห์จุดอ่อนที่ก่อให้เกิดการติดยาซ้ำของผู้รับการบำบัด การติดยาซ้ำเป็นสิ่งที่พบได้และมักเกิดจากตัวกระตุ้นหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เฉพาะเจาะจง การวิเคราะห์จุดอ่อน จะช่วยปรับเปลี่ยนหรือระงับพฤติกรรมที่นำไปสู่การเสพยาได้

กลุ่มฝึกทักษะการป้องกันการกลับไปติดยาซ้ำ (relapse prevention skills group)

เป็นกิจกรรมหลักของการบำบัด โดยเน้นการให้ความรู้และฝึกทักษะที่จะป้องกันไม่ให้เกิดการกลับไปติดยาซ้ำ ให้กำลังใจช่วยเหลือและแบ่งปันประสบการณ์ที่ดีแก่กัน กิจกรรมมีจำนวน 32 ครั้ง จัดกิจกรรม 2 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ฉะนั้นกลุ่มนี้จะอยู่จนถึงสิ้นสุดโปรแกรม มีรายละเอียดของกิจกรรมดังนี้

ครั้งที่ 1 เรื่องสุราและยาเสพติดที่ไม่มีผิดกฎหมาย

สุรามักไม่ถูกจัดเป็นยาเสพติด เพราะมีคนดื่มมาก บทนี้เพื่อให้ผู้รับการบำบัดได้รู้สถานะที่แท้จริงที่พวกเขาจะได้พบ และวางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นรวมกับการดื่มสุราจะช่วยให้พวกเขาสามารถรับมือได้ง่ายเพื่อการเลิกยาเสพติด

ครั้งที่ 2 เรื่องความเบื่อ

ช่วงที่เลิกยาเสพติดชีวิตต้องมีกิจกรรมใหม่ๆ และทำต่อไปเรื่อยๆ การมีงานอดิเรก สันทนาการ และความสนใจสิ่งอื่น ทำให้ชีวิตน่าสนุก ความเบื่อจะทำให้เฉื่อยชา ความเบื่อจะไม่หายไปเอง จึงต้องหาทางแก้ไข

ครั้งที่ 3 เรื่องการหลีกเลี่ยงการหวนกลับไปเสพยาซ้ำและสิ่งยึดเหนี่ยว

การทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับสิ่งยึดเหนี่ยวจะช่วยให้ผู้รับการบำบัดเข้าใจสิ่งที่เขา กำลังกระทำ ซึ่งจะช่วยให้มั่นใจว่าสามารถเลิกยาได้อย่างต่อเนื่อง

ครั้งที่ 4 เรื่องงานและการเลิกยา

การทำงานและสถานะของงานที่มีผลต่อกระบวนการเลิกยาเสพติดของทุกคน เน้นบางเนื้อหาเกี่ยวกับการว่างงาน การทำงานหนัก หรือภาระหน้าที่ที่เป็นอุปสรรคในการเลิกยา

ครั้งที่ 5 เรื่องความรู้สึกผิดและความละอายใจ

ชี้ให้เห็นความแตกต่างของพฤติกรรมที่ไม่ดี กับการที่เป็นคนไม่ดี ให้ออกถึงความรู้สึกทางลบที่เกิดในขณะเลิกยาและเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ให้มีการเปิดใจให้มาก แต่ถ้าบางคนรู้สึกว่ากลุ่มยังไม่ใช่ที่ที่จะช่วยให้ความปลอดภัยแก่เขา อย่างบังคับให้เขาเปิดเผยในสิ่งที่เขาอาย

ครั้งที่ 6 เรื่องการทำตัวไม่ให้ว่าง

เวลาที่ว่างสามารถเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้คิดถึงยาได้ ให้สมาชิกช่วยแนะนำซึ่งกันและกันในการเลือกกิจกรรมที่จะทำในเวลาว่าง

ครั้งที่ 7 เรื่องแรงจูงใจในการเลิกยา

ผู้รับการบำบัดที่เลิกยามีเหตุผลในการหยุดใช้ยา ผู้บำบัดควรชี้ถึงการเปลี่ยนแปลง

เหล่านี้ส่งเสริมให้ผู้รับการบำบัดมองถึงประโยชน์ที่เขาได้รับในการเลิกยา แต่ทุกคนควรบอกเหตุผลที่ทำให้หยุดใช้ยาได้คนที่หยุดไม่ได้ควรอธิบายประเด็นนี้ และช่วยค้นหาแรงจูงใจของเขา

ครั้งที่ 8 เรื่องการพูดความจริง

เป็นประเด็นหนึ่งที่สำคัญในการเลิกยา แบบฝึกหัดนี้นำเสนอแนวคิดเรื่องการพูดความจริงกับการพูดเท็จแสดงถึงการพูดความจริงและการพูดเท็จที่มีความแตกต่างกันระหว่างความเป็นจริงและการแสดงออก การยึดถือความจริงที่เป็นสิ่งสำคัญต่อการเลิกยา ให้ผู้รับการบำบัดอภิปรายเกี่ยวกับการพูดความจริง ควรชมเชยในความซื่อสัตย์ของผู้ป่วยที่ยอมรับว่าไม่พูดความจริง

ครั้งที่ 9 เรื่องการหยุดยาเสพติดทุกชนิด

ผู้รับการบำบัดแต่ละคนมีข้อตกลงในการเข้ารับการบำบัดว่า จะไม่ไปใช้ยาเสพติดใดๆ รวมทั้งสุรา บางครั้งผู้รับการบำบัดบางคนทำไม่ได้ ควรบอกเหตุผลของข้อตกลงนี้ด้วย และควรตรวจสอบว่าสมาชิกในกลุ่มปฏิบัติตามข้อตกลงหรือไม่

ครั้งที่ 10 เรื่องเพศสัมพันธ์และการเลิกยา

จุดประสงค์ของกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้รับการบำบัดได้เข้าใจความแตกต่างระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากความรักกับเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากความใคร่ ในผู้ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่แล้วการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากความใคร่มักเกิดร่วมกับการใช้ยา ควรเตรียมเรื่องขบขันไว้ ผู้นำและผู้ช่วยกลุ่มต้องจริงจังที่จะทำให้บรรยากาศกลุ่มเหมาะสมที่จะพูดเรื่องสำคัญนี้

ครั้งที่ 11 เรื่องการกลับไปติดซ้ำ

การกลับไปติดยาไม่ได้เกิดขึ้นทันที จะมีสัญญาณเตือนจากพฤติกรรมและความคิดที่จะทำให้ผู้รับการบำบัดใช้เป็นตัวบอก และมีการเกิดอารมณ์ก่อนที่จะกลับไปใช้ยา ผู้รับการบำบัดต้องเรียนรู้ที่จะหาตัวบ่งชี้ถึงความเครียด และความวิตกกังวล เช่น การนอนไม่หลับ อาการทางประสาทหรือปวดศีรษะ และบอกสัญญาณของการที่จะกลับไปใช้ยาได้ ถ้ามีสัญญาณเกิดขึ้น ต้องมีแผนแก้ไขโดยเร็ว ให้วิเคราะห์ถึงการกลับไปใช้ยาใหม่ที่เคยเกิดขึ้นในอดีต

ครั้งที่ 12 เรื่องความไว้วางใจ

ช่วงที่ติดยาทำให้เสียความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หรือแม้ว่าจะเลิกยาแล้ว บทนี้ให้ผู้รับการบำบัดรับรู้ว่าครอบครัวและเพื่อนๆ ของเขา มีเหตุผลที่ยังสงสัยว่าเขาเลิกยาได้จริงหรือไม่ และอธิบายถึงปฏิกิริยาของเขาต่อความสงสัยนี้ ซึ่งประเด็นว่าคนเราไม่สามารถตัดสินใจไว้วางใจได้โดยง่าย ความไว้วางใจจะคืนกลับมาขึ้นกับผลของการอดยาที่ต่อเนื่องของเขา

ครั้งที่ 13 เรื่องจงทำตนเป็นคนฉลาด แต่อย่าเข้มแข็ง

จุดสำคัญของบทนี้อยู่ที่การชี้ให้ผู้รับการบำบัดเห็นว่า เขาต้องไม่ใช่ความเข้มแข็งเพื่อใช้ในการเลิกยาไม่ว่าจะมีความเข้มแข็งเพียงใดก็ไม่เพียงพอกับการที่จะหยุดใช้ยา ถ้าฉลาดต้องพยายามอยู่ให้ไกลจากยาเสพติดและหากิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับยา ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานในการเลิกยา ควรอธิบายให้ครอบคลุมถึงสิ่งที่เขากำลังกระทำเพื่อช่วยในการเลิกยา

ครั้งที่ 14 เรื่องเป้าหมายและคุณค่าของชีวิต

บทนี้เน้นถึงการช่วยเหลือผู้รับการบำบัดให้เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างศาสนา และจิตวิญญาณที่บ่งไว้ในกลุ่มหลักการ 12 ขั้นตอน มันมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับคนที่คิดถึงการใช้กลุ่มการช่วยเหลือตนเองเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ หัวข้อนี้ให้อิสระในการอธิบาย โดยไม่ได้ชักชวนเข้าร่วมกลุ่มหลักการ 12 ขั้นตอน

ครั้งที่ 15 เรื่องความรับผิดชอบเรื่องชีวิตประจำวันและการเงิน

ช่วงที่เสพยา งานประจำมักถูกละเลย ให้สมาชิกอธิบายถึงงานที่ถูกละเลย และสิ่งใดที่ควรกระทำอย่างให้ผู้รับการบำบัดรู้สึกว่ามีงานที่ต้องทำมากเกินไปหลังการอธิบาย จะทำให้ทองเงินและเวลาเป็นทรัพยากร 2 อย่างที่เราต้องใช้ ซึ่งแสดงถึงคุณภาพชีวิตของบุคคล ให้ร่วมอธิบายถึงสถานะของการเงินของตน บทนี้เป็นโอกาสที่จะลดความอายและความรู้สึกผิดที่เขายังมีอยู่เกี่ยวกับพฤติกรรมในอดีตที่เกี่ยวข้องกับการเงิน เน้นความแตกต่างระหว่างการจัดการกับการเงินในช่วงที่มีพฤติกรรมที่ไม่ติดยา

ครั้งที่ 16 เรื่องการหาเหตุผลในการกลับไปใช้ยาบทที่ 1

คนเรามักไม่ค่อยรู้สึกถึงเหตุผลของการกลับไปใช้ยา ให้พูดถึงความคิดที่ชวนกลับไปใช้ยาแสดงให้เห็นและประเมินในช่วงเวลานั้นๆ ถามผู้รับการบำบัดถึงเหตุผลของการกลับไปใช้ยา

ครั้งที่ 17 เรื่องการดูแลตนเอง

ชี้ให้ภรรยาตระหนักถึงการเอาใจใส่ตนเองและการประเมินวิธีที่จะเปลี่ยนนิสัยจากช่วงก่อนการใช้ยา การดูแลตนเองสามารถช่วยเพิ่มความรู้สึกมีคุณค่าของตนเอง และคลายเครียด ในช่วงการเลิกยาได้

ครั้งที่ 18 เรื่องภาวะอารมณ์ที่ทำให้กลับไปเสพยา

ภาวะอารมณ์หลายอย่างเป็นตัวกระตุ้นสำคัญที่ทำให้คิดถึง ให้สมาชิกค้นหาและอภิปรายถึงอารมณ์ของตนเองที่เป็นตัวกระตุ้นให้คิดถึงยามากที่สุด

ครั้งที่ 19 เรื่องความเจ็บป่วย

ภาวะเจ็บป่วยและการที่ร่างกายอ่อนแอจะเป็นอุปสรรคต่อการเลิกยา ภายหลังช่วงเวลา
นี้ ผู้รับการบำบัดจะประหลาดใจที่กลับไปใช้ยาบ่อยขึ้นและไม่รับผิดชอบกับการกลับไปใช้นั้น
ดังนั้น บทนี้จึงต้องทำให้ผู้รับการบำบัดตระหนักถึงภาวะเจ็บป่วยที่อาจทำให้กลับไปใช้ยา

ครั้งที่ 20 เรื่องการรับรู้ถึงความเครียด

ใช้แบบทดสอบในกลุ่มที่บ่งชี้ว่ามีความเครียดเกิดขึ้น เพื่อให้ผู้รับการบำบัดตระวังตนเอง
และสามารถรับรู้อาการแสดงของความเครียด ถ้าผู้ป่วยมีอาการของความเครียดแต่ไม่สามารถรับรู้
ด้วยตัวเอง ผู้นำกลุ่มและสมาชิกสามารถชี้ถึงอาการที่เกิดขึ้นให้เขาทราบ

ครั้งที่ 21 เรื่องการหาเหตุผลในการกลับไปใช้ยา บทที่ 2

บทนี้ต่อกจากบทที่ 1 โดยเพิ่มเติมถึงเหตุผลอื่นๆ ของการกลับไปใช้ยา

ครั้งที่ 22 เรื่องการลดความเครียด

ความเครียดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ให้ผู้รับการบำบัดคุ้นเคยกับเทคนิค
คลายความเครียดต่างๆ เพื่อป้องกันการสะสมของความเครียด

ครั้งที่ 23 เรื่องการจัดการกับความโกรธ

ความโกรธเป็นอารมณ์หนึ่งที่กระตุ้นให้คิดถึงยา บทนี้ให้ผู้รับการบำบัดรู้จักวิธีจัดการกับ
ความโกรธและหลีกเลี่ยงอารมณ์เพื่อป้องกันการกลับไปใช้ยา

ครั้งที่ 24 เรื่องการยอมรับ

ให้ผู้รับการบำบัดที่ยอมรับความจริงว่า “การติดยา” และเข้าใจคำว่า “ยอมแพ้” เป็นขั้นตอนแรกในการปรับเปลี่ยนวิถีควบคุมชีวิตตนเอง

ครั้งที่ 25 เรื่องการมีเพื่อนใหม่

ช่วยให้ผู้รับการบำบัดที่เริ่มหยุดใช้ยา รู้จักเลือกคบคนใหม่ และไม่รีบร้อนตัดสินใจที่จะเลือกคบใครเป็นเพื่อน ช่วยให้เขาทราบความแตกต่างระหว่างเพื่อนและผู้ที่คุ้นเคย และคิดถึงสถานที่ใหม่ ที่จะพบปะผู้อื่น

ครั้งที่ 26 เรื่องการฟื้นฟูสัมพันธภาพ

บทนี้ควรแนะนำว่า เมื่อเข้ารับการบำบัดรักษา ควรทำสิ่งใดเป็นอันดับแรกเพื่อฟื้นฟูสัมพันธภาพ ผู้รับการบำบัดต้องการความช่วยเหลือในการตัดสินใจอย่างเหมาะสม

ครั้งที่ 27 เรื่องการสวดมนต์ไหว้พระและการทำสมาธิเพื่อความสงบสุข

แนวคิดของความสามารถแยกแยะสิ่งใดที่ตนควบคุมได้ เป็นแนวคิดพื้นฐานสำหรับการเลิกยาได้ถาวร การไม่เข้าใจแนวคิดนี้ทำให้เกิดความคับข้องใจ โกรธ เครียด และกลับไปเสพยาเน้นความสำคัญของการสวดมนต์ไหว้พระ ทำสมาธิ เพื่อช่วยลดการเสพยา

ครั้งที่ 28 เรื่องพฤติกรรมย่ำแย่และการป้องกันการหวนกลับไปมีพฤติกรรมทางเพศอันเนื่องมาจากความใคร่

บางคนพยายามที่จะมีพฤติกรรมทางเพศเพิ่มขึ้น และกลับมาเสพยาซ้ำเมื่อเขาไม่ประสบความสำเร็จตามที่หวัง พยายามช่วยให้ผู้รับการบำบัดเข้าใจว่ามันเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องและให้เขาตระหนักถึงสิ่งที่ต้องทำเพื่อเลิกยา โดยเฉพาะการป้องกันไม่ให้เขาเปลี่ยนไปมีพฤติกรรมที่ควบคุมไม่ได้เป็นอย่างอื่น

ครั้งที่ 29 เรื่องการจัดการกับความรู้สึกและภาวะเครียด

จุดใหญ่ของบทนี้ต้องการช่วยให้ผู้รับการบำบัดตระหนักและยอมรับอารมณ์ของตนเอง ผู้ที่เลิกยาใหม่ๆ มักมีปัญหาเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้า บางคนภาวะซึ่งเศร้าอาจเกิดในช่วงหยุดยา ประเมินและให้การบำบัดรักษา

ครั้งที่ 30 เรื่องหลักการ 12 ขั้นตอน

วัตถุประสงค์ก็เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่โปรแกรมการช่วยเหลือตนเอง สำหรับผู้ที่ต่อต้านศาสนาหรือเครียดจากอคติของสังคม คนที่อายในการเข้ากลุ่มเล็ก คนที่ไม่รู้จัก หรือกลุ่มที่ไม่มีผู้ดูแล ผู้ที่เข้ากลุ่มใช้เอกสารนี้เพื่อทบทวนรูปแบบการช่วยเหลือที่แตกต่างกัน ที่ได้รับการรักษาหรือประชุมกลุ่ม ซึ่งความช่วยเหลือทั้ง 2 แบบเป็นสิ่งที่มีความมาก แต่มีความแตกต่างกัน

ครั้งที่ 31 เรื่องการมองไปข้างหน้า เพื่อจะจัดการกับเวลาหยุดพัก

การเตรียมสถานที่ไว้พักและนัดหมายการในอนาคต ทำให้พ้นจากความรู้สึกทุกขโศก ลึกลับเป็นเหมือนกำลังใจทำงานต่อไปหรือมีที่หลบพักชั่วคราว เป็นการให้กำลังใจผู้ป่วยให้มีเสมือนเกราะที่ปลอดภัยและเน้นว่าการสร้างเกราะเช่นนั้นขึ้นมาก็เป็นหนทางที่จะนำไปสู่กิจกรรมให้ผ่านพ้นไปสู่การฟื้นฟูได้

ครั้งที่ 32 การหยุดเฉพทีละวัน

ผู้ป่วยส่วนมากเริ่มกระบวนการฟื้นฟูจากความล้มเหลวในอดีต จากการติดเหล้าหรือเสพยา การกำจัดความรู้สึกนี้ออกไปสู่ความรู้สึกลึกลับ ครอบงำความกลัว จะชุดภัยสิ่งเก่าๆ ขึ้นมา ความรู้สึกด้านลบนี้ จะมีอยู่ในทุกระดับของความเครียด และนำไปสู่ความถดถอย หัวข้อนี้จะช่วยให้ผู้ป่วยมีความสนใจอยู่กับปัจจุบัน และช่วยให้พ้นจากความรู้สึกว่าถูกครอบงำ

กลุ่มครอบครัวศึกษา (family education group)

เป็นกลุ่มที่ผู้รับการบำบัดรักษาและครอบครัวเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ ในการเลิกเสพยาและได้ทำความเข้าใจกันเพื่อสนับสนุนให้ผู้รับการบำบัดเลิกยาได้สำเร็จกิจกรรมมีจำนวน 10 ครั้ง จัดสัปดาห์ละ 2 ครั้ง โดยมีรายละเอียดของกิจกรรม ดังนี้

ครั้งที่ 1 เรื่องตัวกระตุ้นและการอยากยา

อธิบายอิทธิพลของอาการอยากยา กระบวนการติดยา ตัวกระตุ้นและการจัดการกับตัวกระตุ้น ตัวกระตุ้นเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการกลับไปติดยาซ้ำเนื่องจากตัวกระตุ้นจะไปกระตุ้นสมองของผู้เสพยา ให้มีความคิดถึงยา จนเกิดอาการอยากยา ซึ่งนำไปสู่การเสพยาซ้ำ

ครั้งที่ 2 เรื่องสุราและร่างกาย

ใช้สื่อวีดีโอ นำเสนอเรื่องสุราและร่างกาย นำเสนอเรื่องเพื่อความเข้าใจทั่วๆ ไปว่าการดื่มเหล้ามากๆ มีผลกระทบต่อส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างไร การอธิบายและการให้ความหมายที่เห็นภาพชัดเจนจะช่วยให้ผู้รับการบำบัดและครอบครัวเข้าใจถึงการเพิ่มความถี่และปริมาณในการดื่ม เขาจะพิจารณาว่าเป็นโรคพิษสุราเรื้อรังได้หรือไม่

ครั้งที่ 3 เรื่องการอภิปรายเป็น โดยสมาชิก NA

การนำเสนอด้วยการอภิปรายนี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อให้ผู้ป่วยและครอบครัวได้พบปะกับผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการใช้การประชุมหลักการ 12 ขั้นตอน ในการเลิกยาเสพติด หากว่าในโปรแกรมมีคนที่จบออกไป บุคคลนั้นอาจยินดีที่จะมาร่วมแบ่งปันประสบการณ์ ความเข้มแข็ง และความหวังของพวกเขาได้มีคำแนะนำที่ใช้ในการทำกลุ่มสำหรับนำเสนอประสบการณ์ของผู้จบโปรแกรมทั้งหลาย

ครั้งที่ 4 เรื่อง "ยาบ้า แรงสุหายนะ"

วีดีโอจะอธิบายว่า ยาบ้าคืออะไร คล้ายอะไร และมีผลต่ออารมณ์ของผู้เสพติดได้อย่างไร ข้อมูลเชิงวิทยาศาสตร์และการสัมภาษณ์ผู้ติดยาเสพติด ทำให้ผู้รับการบำบัดได้พิจารณาซึ่งน้ำหนัก เรื่องผลกระทบของยาเสพติด

ครั้งที่ 5 เรื่องเส้นทางสู่การเลิกยา

ปัญหาต่างๆ ที่ต้องเผชิญในการเลิกยาเสพติดอาจจะเบาบางลงได้เมื่อผู้ป่วย และครอบครัวได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้ในระหว่างกระบวนการเลิกยาเสพติด ซึ่งหัวข้อของการบรรยายนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นในระหว่างการเลิกยาเสพติด

ครั้งที่ 6 เรื่องมันไม่ใช่ปัญหาของฉัน

วีดีทัศน์เป็นการอภิปรายในหัวข้อ ผู้มีส่วนร่วมในการติดยาเสพติดร่วม โดยกล่าวถึงการค้นหาผู้มีส่วนร่วมในการติดยาของผู้รับการบำบัดซึ่งอาจจะเป็นคู่สมรสหรือบุคคลอื่นเป็นที่รักของผู้รับการบำบัด

ครั้งที่ 7 เรื่องการเสพซ้ำโดยอภิปรายร่วมกับครอบครัว

ในกลุ่มนี้จะนำเสนอให้เห็นว่า การเสพซ้ำเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเลิกยาเสพติด ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในเอกสารนี้ จะเน้นให้เกิดความเข้าใจในลักษณะเฉพาะของปรากฏการณ์นี้ เนื่องจากมักจะเกิดความเข้าใจผิดกันอยู่เสมอๆ ก่อนที่จะมาเป็นผู้ดำเนินการอภิปรายต้องแน่ใจว่า ผู้นำกลุ่มจะมีความรู้และคุ้นเคยกับแนวคิดของกระบวนการเลิกยานี้ก่อน และให้โอกาสกับสมาชิก ครอบครัว ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นของตนอย่างเต็มที่แล้ว ผู้นำกลุ่มจึงค่อยสรุปและนำไปสู่ การอภิปรายการจัดการกับการกลับไปเสพยาซ้ำ

ครั้งที่ 8 เรื่องปฏิกิริยาของครอบครัวต่อการติดยา

ทั้งผู้รับการบำบัดและครอบครัวได้ทราบถึงปฏิกิริยาต่างๆ ของการติดยา ควรมีการ อภิปรายถึงความรู้สึกของผู้รับการบำบัดและสมาชิกครอบครัว เพื่อสร้างความเข้าใจและสร้าง แรงจูงใจ ให้สมาชิกครอบครัวร่วมมือกับการบำบัดรักษา

ครั้งที่ 9 เรื่องครอบครัวกับการเลิกยาเสพติด

ผู้รับการบำบัดและครอบครัวทำแบบสำรวจสำหรับการช่วยเหลือครอบครัว ในช่วง เริ่มต้น ช่วงกลาง และช่วงปลาย ครอบครัวจะได้ประสบการณ์ต่างๆ เพื่อทำนายถึงช่วงต่างๆ ที่เกิด ขึ้นในระหว่างการเลิกยาเสพติดของผู้รับการบำบัด เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้รับการบำบัด ในการเลิกยา

ครั้งที่ 10 เรื่องการใช้ชีวิตร่วมกับผู้ติดยาเสพติด

สมาชิกในกลุ่มควรอภิปรายตามประเด็นที่กำหนด และให้แต่ละคนได้พูดจบก่อนคน ต่อไปจึงค่อยพูดควรใช้คำถามเป็นแนวทางด้วย ผู้นำกลุ่มจะต้องทำให้กลุ่มรู้สึกปลอดภัยในการ แสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้รับการบำบัดและครอบครัวสามารถที่จะพูดถึงความไม่มั่นใจต่อผู้รับการ บำบัด และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับตนเองได้อย่างเปิดเผยและจริงใจ

กลุ่มฝึกทักษะการเลิกยาในระยะเริ่มต้น (Early recovery skills group)

ประกอบด้วยกิจกรรม 8 ครั้ง ทำกิจกรรมการบำบัดในสัปดาห์ที่ 1 ถึง 4 สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 เรื่องการหยุดวงจรการใช้ยา

1. ตัวกระตุ้น

2. วงจรการใช้ยาคือ

ตัวกระตุ้น → ความคิดเรื่องยา → ความอยากยา → การใช้ยา

3. เทคนิคการหยุดความคิด

ให้ผู้รับการบำบัดได้ทบทวนถึงตัวกระตุ้นต่างๆ ที่ทำให้อยากใช้ยา พยายามไม่บรรยายรายละเอียดต่างๆ ขณะใช้ยาหรือความรู้สึกที่กำลังจะไปใช้ยา ควรเน้นในสิ่งที่ผู้รับการบำบัดควรหลีกเลี่ยงหรือปฏิบัติเมื่อเจอตัวกระตุ้น การวางแผนและการจัดตารางกิจกรรมเพื่อเสริมความพร้อมในการเผชิญหน้ากับตัวกระตุ้นต่างๆ

การหยุดความคิดเป็นทักษะที่ผู้ป่วยสามารถใช้สกัดความคิดที่จะเสพยา และช่วยควบคุมกระบวนการคิด หลังจากหยุดความคิดแล้วความอยากยาจะไม่เกิดขึ้น อธิบายเกี่ยวกับวงจรการเสพยาและหาวิธีการหยุดวงจรนั้น รวมถึงการจัดการกับสภาพแวดล้อมที่มีอุปกรณ์การเสพยา

ครั้งที่ 2 เรื่องตัวกระตุ้นภายนอก

1. การใช้ตารางตัวกระตุ้นในการทำความเข้าใจตัวกระตุ้นของผู้รับการบำบัด
2. วิธีการปฏิบัติตัวเพื่อหลีกเลี่ยงตัวกระตุ้น

แบบสอบถามเรื่องตัวกระตุ้นภายนอกจะช่วยในการระบุตัวกระตุ้นที่ทำให้เสพยา ทบทวนตารางกิจกรรมเพื่อให้ห่างจากตัวกระตุ้น และวิธีการปฏิบัติตัวเมื่อไม่สามารถหลีกเลี่ยงตัวกระตุ้นได้ ตารางตัวกระตุ้นจะช่วยให้ผู้รับการบำบัดได้ทราบว่าการเสพยาไม่ได้เกิดขึ้นโดยไม่มีสาเหตุ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสามารถลดโอกาสในการใช้ยา

ครั้งที่ 3 เรื่องตัวกระตุ้นภายใน

1. การใช้ตารางตัวกระตุ้นในการทำความเข้าใจตัวกระตุ้นของผู้รับการบำบัด
2. วิธีการปฏิบัติตัวเพื่อหลีกเลี่ยงตัวกระตุ้น

แบบสอบถามเรื่องตัวกระตุ้นภายในจะช่วยให้เข้าใจภาวะต่างๆ ภายในจิตใจ ซึ่งกระตุ้นให้เกิดการใช้ยา อารมณ์ในแบบสอบถามจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ไม่จำเป็นต้องครอบคลุมทุกอารมณ์แต่ควรเจาะลึกลงไปอารมณ์ที่เด่นๆ ก่อนจะจบกลุ่มเราจะได้ทราบว่าอารมณ์แบบไหนสามารถกระตุ้นผู้รับการบำบัดแต่ละคน

ครั้งที่ 4 เรื่องการแนะนำหลักการ 12 ขั้นตอน

การเข้าร่วมกลุ่มหลักการ 12 ขั้นตอนเป็นสิ่งจำเป็นในการบำบัดรักษา ผู้รับการบำบัดรักษาควรให้ความสำคัญในการเข้าร่วมกลุ่ม 12 ขั้นตอน หลักการ 12 ขั้นตอนที่สามารถช่วยให้ผู้รับการบำบัดเข้าใจการปฏิบัติตนอย่างง่าย ๆ

ครั้งที่ 5 เรื่องปฏิริยาเคมีของร่างกายในระหว่างการเลิกยา

การทบทวนการเปลี่ยนแปลงของร่างกายนั้นจะช่วยให้ผู้รับการบำบัดรักษาเข้าใจในกระบวนการการเลิกยา ผู้รับการรักษาคงจะเข้าใจความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ความรู้สึก ความคิดของตนเองในแต่ละระยะของกระบวนการการเลิกยาบ้าง

ครั้งที่ 6 ปัญหาต่างๆ ในการเลิกยาในระยะแรก

ปัญหา 5 ข้อที่พบบ่อยในการเลิกยาในระยะแรก มีปัญหาบางอย่างที่มักเกิดขึ้นทันทีทันใดกับผู้รับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่ในการเลิกยาระยะแรก ปัญหา 5 ข้อคือเพื่อนกลุ่มเสพยา ความโกรธหรือหงุดหงิดง่าย การมีสุราในบ้าน ความเบื่อหน่าย และโอกาสพิเศษต่างๆ เป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในผู้ติดยาส่วนมาก วัตถุประสงค์ก็เพื่อค้นหาทางแก้ที่ดีกว่าในปัจจุบัน ในการแก้ไขปัญหาระยะยาและสุรา ควรให้ผู้ช่วยกลุ่มได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในปัญหาเหล่านี้ด้วย

ครั้งที่ 7 เรื่องความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม

ความคิด อารมณ์ พฤติกรรม และพฤติกรรมเสพติด ในการควบคุมพฤติกรรมของผู้รับการบำบัดจำเป็นต้องให้ผู้ป่วยแยกแยะความคิด อารมณ์และพฤติกรรมออกจากกันให้ได้ ซึ่งอาจจะเป็นของใหม่สำหรับบางคน ผู้รับการบำบัดต้องได้รับการสอนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะทำให้เลิกยาได้สำเร็จ

ครั้งที่ 8 เรื่องข้อควรจำง่าย ๆ

ข้อคิดบางประการจากกลุ่มหลักการ 12 ขั้นตอน อาจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับผู้เลิกยาระยะแรก คำพูดและแนวคิดต่างๆ ควรได้รับการทบทวนเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้รับการบำบัด โดยมีหลักการง่ายๆ ดังนี้ การหยุดเสพยาทีละวัน อย่ายึดติดกับปัญหา ทำเป็นเรื่องง่าย ๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมในกลุ่มนิรนาม